

Erkenningsnummer: P 806 142

België-Belgique

P.B.

3190 Boortmeerbeek

2.2609

driemaandelijks tijdschrift

De V Geslachten van Hoegaarden

Édition trimestrielle

Les V Lignages de Hoegaarden

FAMILIESCHOON

Anno XL nr 30(NR) 4/2009-01-12

driemaandelijks december, januari, februari

Afgiftekantoor 3190 Boortmeerbeek

Inhoud

De Memoires van Elisabeth Van Nerum, één van de topstukken uit het archief van de V Geslachten van Hoegaarden: uitgave, transcriptie en vertaling (1ste deel)/ Les **Extraits des Mémoires sur la famille Van Nerum de Hougaerde**, édition, transcription (1re partie)

Bestuursvergadering in 't Kapittelhuis-Tuinen van Hoegaarden

Zaterdag 16 januari 2010 om 14 h

Iedereen van harte welkom

Prochaine réunion à Hoegaarden Kapittelhuis-Tuinen van Hoegaarden

Samedi le 16 janvier 2010 à 14h

Ver. Uitg. M. Dodion, Lelielaan 34, 3190 Boortmeerbeek

Ereraad —Conseil d'honneur

Z.E.H. Henri Peeters (+), Pastoor en Landdeken van het Concilie van Hoegaarden

Sieur J.M. Lowet-Oury (+), Président d'honneur et Administrateur délégué de la Raffinerie et Sucrerie de Grand-Pont

Dhr. L. Borremans (+), Ere-Ambassadeur van Z.M. de Koning der Belgen

Dhr. G. Puttevils(+) Ere-Ambassadeur van Z.M. de Koning der Belgen

Dhr. Baron Charles Roberti de Winghe (+), Ere-Notaris

Z.E.H. J. Vandervelpen, oud-deken van de gewezen dekenij Hoegaarden

Beschermraad—Comité de patronage

College van Burgemeester en Schepenen van Hoegaarden

Museum 't Nieuwhuys vzw Hoegaarden

Redactie—Rédaction

Maurice Dodion – Lelielaan 34 – 3191 Hever – Tel. (015) 61 43 24

Confrerie der V Geslachten — Confrérie des V Lignages

Stichting — Fondation 09-12-1741

Rechthebbende Geslachten — Lignages ayants-droit

Servais Sweerts x Angeline Sweerts (De Zwarte Merel / Le Merle Noir) 1768

Henri Hoebancx x Anne Sweerts (Het Zilveren Zwaard / Le Glaive d'Argent) 1772

Hubert Sweerts x Barbe Van Osmael (Het Groene Klaverblad / Le Trefle Vert) 1776

Charles Van Nerum x Barbe Sweerts (De Gulden Lelie / Le Lys d'Or) 1778

Henri Struys x Elisabeth Sweerts (De Zilveren Struisvogel / L'Autruched'Argent)
1780

De vergaderingen gaan door in 'Het Kapittelhuys', Houtmarkt, te Hoegaarden

Salle de réunion de la confrérie: Kapittelhuys, Houtmarkt, Hoegaarden (en face de l'église)

Lidmaatschap en abonnements / cõtisation annuelle (10 euro/jaar)

330-0544900-08

IBAN : BE63330054490008

Bic code : BBRUBEBB

Ruilabonnements/échanges

M. Dodion, Lelielaan 34, 3191 Hever

Website: www.heemkring-hoegaarden.be

E-mail: dodionm@hotmail.com

HET LIDMAATSCHAP GEEFT RECHT OP GENEALOGISCHE EN HERALDISCHE HULP, VIERMAAL PER JAAR 'FAMILIESCHOON' EN RECHT OP DEELNAME AAN DE JAARLIJKSE 'REGENTIEDAG'

10 EURO/AN

ENTR'AIDE GENEALOGIQUE ET HERALDIQUE POUR LES MEMBRES, 4X 'LA REVUE FAMILIESCHOON ET INVITATION A LA 'JOURNEE DE LA REGENCE'

Vergeet AUB niet het lidgeld te betalen voor 2010 en moedig ook kinderen en kleinkinderen aan lid te worden

Versez SVP la c  tisation de 10 euro pour l'année 2010 et invitez vos enfants et petit-enfants    devenir membre de notre grande famille.

Art 106 De Memoires van Anne Elisabeth Van Nerum (1808-1883)

Volledige vertaling van de nagelaten herinneringen (de omstandige uitleg en notities zullen verschijnen in ons volgend nummer, omdat wij gebonden zijn aan een beperkt aantal pagina's per nummer)

'Voorwoord

Op vraag van mijn oom Henri en om tegemoet te komen aan een laatste wens van mijn vader zaliger, ben ik in 1828 begonnen met de herinneringen aan onze familie te verzamelen. Dit werkje was een gevolg van een beslissing van de raad van de confrerie van de gulden lelie, bij zijn 50-jarig bestaan. Deze memoires werden opgemaakt aan de hand van notities die al vroeger waren gemaakt door de leden van genoemde raad en in nauwe samenwerking met Dokter Van Nerum en andere verwanten. Een doortrekkende pelgrim heeft ze in kunstige letters op perkament overgeschreven en ze werden aan de familie aangeboden in 1838. Maar als gevolg van een brand in 1854 is het grootste deel van dit werk verloren gegaan. Een miniem deel maar is kunnen hersteld worden met behulp van Mijnheer Pastoor. Nadat ik in 1874 mijn testament had neergelegd zijn deze notities in verschillende exemplaren overgeschreven en gegeven aan elke tak van onze familie tijdens de bijeenkomst van de confrerie. Edouard Van Nerum, mijn opvolger, heeft plechtig beloofd deze memoires te vervolledigen en ze door te geven aan de volgende generatie. Zo geschiedde te Hoegaarden op 12 december van het jaar 1874, zoals onze voorouders het hebben gewild en moge dit eeuwig gerespecteerd worden.

Notities over Charles Van Nerum en Barbe Sweerds

Te Hoegaarden begon de geschiedenis van onze familie in 1723 met het huwelijk van Charles Van Nerum en Barbe Sweerds. Uit deze verbintenis zijn acht kinderen geboren, te weten: Marie Anne begijn te Tienen en geboren in 1725, Henri in 1727 en godgeleerde te Leuven, Claire in 1729, Jean in 1732, Catherine in 1735, Jacques in 1738, François in 1740 en Charles in 1743 en godgeleerde.

Onze voorvader Charles werd schepen in de Regentie en was de grootste en rijkste brouwer van het dorp. Hij verwierf een eerste prijs in de fabricatie van het lekkere Hoegaards bier en kreeg als beloning een miniatuurvaatje met lelies versierd. Op de voorgevel van zijn nieuw huis liet hij een embleem zetten met drie pijlpunten. Dit blazoen bleef erop tot aan de revolutie. Onder de oorlogsjaren sloten de meier en zijn schepenen een verdrag met de graaf van Clairemont. Dankzij hun tussenkomst en het lekkere Hoegaardse bier werd het dorp niet geplunderd. Later beweerde de officier dat zij de gemeente hadden overgegeven aan de Fransen. Tijdens de ruzie, uitgelokt door een rivaliteit tussen brouwers, moest de Regentie zich schrap zetten tegen zijn tegenstanders. Van Simphoven zette de Waalse bierhandelaars tegen onze verwant op door te beweren dat hij zijn bier vervalste. Maar toen deze laatste de Walen uitnodigde om het bier te komen proeven riepen zij: *'Het is nectar'*. Zij gingen dan naar de woonst van de opstoker om hem uit te jouwen, maar Mr. de officier deed er een eed op dat hij wraak zou nemen en stelde alles in het werk om zijn tegenstrevers te treffen.

Tijdens instorting in de oude kerk werd een zus van mijn grootvader ernstig gekwetst aan het hoofd. Mijn overgrootvader en andere inwoners hebben dan ruimschoots bijgedragen voor de bouw van een nieuwe kerk Charles Van Nerum overleed in zijn huis, Pastorijstraat, op 10 september 1757. Vooraleer te sterven heeft hij aan zijn zonen gevraagd om het geslacht verder te zetten, elkaar lief te hebben, hun moeder te steunen, altijd Christen te blijven en nooit aan de familieer ontrouw te zijn. In de schuur van de cruysblockhoeve had de rouwdienst voor mijn overgrootvader plaats en hij was de eerste die in de nieuwe kerk werd begraven. Al zijn

zonen, behalve de oudste die te laat toekwam, waren op de begrafenis van hun vader aanwezig. Ook de Heer procureur van Luik was present samen met hoge kerkelijke en andere personaliteiten en een massa inwoners van Hoegaarden en vanuit de naburige gemeenten. Zijn weduwe zette de brouwerij verder tot aan haar dood in 1779, op 78-jarige leeftijd. Zij werd de twee maanden dat ze ziek was liefdevol verzorgd door haar dochters. Toen ze haar einde voelde naderen zei ze dat de Barmhartige God getuige was van haar liefde voor de haren. Zei vroeg haar kinderen eervol en deugdzaam te leven en zij nodigde haar zonen uit steeds de laatste wilsbeschikking van hun vader te respecteren en een familieraad op te richten, volgens die van zijn eigen geslacht, voor het welzijn van de afstammelingen. Zij overleed in de armen van haar zoon Jean en ze werd in de kerk begraven

Notities over Jean Van Nerum en Catherine Boukens (Bueckens)

Mijn grootvader zag het levenslicht in de *'Brouwerij aan de Gete'* op 27 september 1732 en hij werd bij zijn studies geholpen door zijn oom Servaes, die in de cruysblockhoeve woonde. Als brouwer en schepen volgde hij zijn vader op op 25-jarige leeftijd en ging hij zijn zoon Henri vooraf in de dorpspolitiek. Hij won de sympathie van de inwoners door de aanleg van een nieuwe weg naar Tienen en hij hield bij de inhuldiging een fel gesmaakte redevoering. Maar een tijdje daarna, ondanks de tussenkomst van mijn grootvader en zijn broer Jacques, werd de Regentie meer dan ooit bedreigd en beschimpt door een klik van revolutionairen en onder druk van de volksklasse, geleid door notaris Van Autgaerden en die werden zij onttroond. De beste vrienden en medewerkers van mijn grootvader gedurende deze tragische gebeurtenissen waren zijn volle neef en toekomstige schoonzoon griffier Antoine Sweerts en zijn achterneef, de meier Schepers, die in het jaar IV de eerste Vrederechter werd. Ze waren allemaal behoudsgezind, vredelievend, erg begaan met de welvaart van het dorp, maar de opgezweepten plunderden hun woningen, zodat ze bij pastoor Jean Sweerts moesten gaan schuilen. Om zich te wreken op de ongepaste verwijten weigerden ze samen te zetelen met hun tegenstanders, die het vredelievende oude regime helemaal hadden onderste boven gegoooid. Als laatste schepen van dit regime trok mijn grootvader zich terug uit elke politieke activiteit. Niets kon hem doen terugkeren op een genomen beslissing; dikwijls zei hij tegen zijn zonen *'Blijf altijd eensgezind en blijf onthouden hoe jullie vader voor jullie geluk en dat van de gemeente heeft gestreden, en vergeet vooral nooit dat het beter is te sterven dan zijn eer te verliezen en zijn principes te verloochenen'*.

Jean Van Nerum was een loyaal en deugdzaam man die zeer gehecht was aan voorvaderlijke tradities. Toen hij op een avond de Gete overstak om naar een vriend te Altenaken te gaan, zag hij in het water een drenkeling. Hij snelde ter hulp, maar de man scheen verdwenen. Maar op dat ogenblik zag hij op de andere oever de schaterlachende duivel in een boom zitten. Mijn grootvader had altijd een paternoster op zak en hij maakt een kruisteken. Direct viel de duivel in de Gete en hij verdronk. Boven zijn deur liet mijn grootvader dan een kruis plaatsen dat de christenen bij het buitenkomen uit de kerk bewonderden.

Hij trouwde in 1759 met Catherine Bueckens. Met deze alliantie kwam er een einde aan de ruzie tussen twee families die zoveel zorgen had veroorzaakt aan de Regentie in de tijd van mijn vader. Werden geboren uit dit huwelijk: Anne Barbe in 1759, die trouwde met Libert Geerts en van schrik stierf in januari 1790. Henri in 1761 mijn voogd en toekomstig burgemeester van Hoegaarden, Dorothée in 1763, getrouwd met griffier Antoine Sweerts in 1792 en daarna met burgemeester Ph. de Zangré; mijn vader Jean Henri in 1765, die trouwde met Elisabeth Sweerts in 1802. Ook mijn grootvader heeft een grote rol gespeeld in de Confrerie. Volgens de wil van zijn moeder heeft hij in 1778, samen met zijn broers Jacques en François de Gulden Leliegilde opgericht, waarvan hij de eerste ouderdomsdeken werd onder de naam van Joannes I. Bij deze gelegenheden werd hij gekroond met een braak met drie lelies,

gezegend op 16 september door de vader-voogd Henri Sweerts, pastoor van Hoegaarden. Op Sint Madelonsdag, 22 september 1779, hebben de gildebroeders een familieboom ingehuldigd, geplant op het erfgoed, symbool van eeuwige vruchtbaarheid van ons geslacht. Tijdens de derde bijeenkomst van de gulden lelie op 10 september 1780 werd een familiebanier en het blazoën eigen aan ons geslacht, officieel overgedragen aan de confrerie. Op 14 november 1781 kenden de gildebroeders-stichters hun eigen blazoenen toe aan de verschillende takken. Omwille van de revolutie werden vanaf 1794 alle publieke activiteiten opgeschort en de familie kwam in stilte samen bij haar Deken. Jean Van Nerum overleed in 1797 en werd links van de kerk begraven. Zijn echtgenote volgde hem in 1828. Zijn leven lang is mijn grootvader trouw gebleven aan zijn devies *'Mijn God en mijn Recht'*.

Notities over Jacques Van Nerum en Cath. Van Autgaerde (n)

Geboren in 1738 werd hij brouwer en landbouwer. Na de dood van zijn vader zette hij de grote brouwerij verder met zijn moeder en zijn broer François. Ze waren niet alleen de grootste brouwers van het dorp, maar ook de grootste verbruikers, want ze dronken een dubbel rantsoen bier op. Jacques was getrouwd met Cath. Van Autgaerden, zuster van de republikeinse burgemeester. Volgende kinderen werden geboren: Barbe in 1770, Françoise in 1771, Charles in 1773, Anne in 1775, Cathérine in 1778, Thérèse in 1780, Jean Baptiste in 1782 en François in 1785. Sinds 1796 was er een samenzwering ontstaan te Hoegaarden tegen de bezetters en de klik Van Autgaerden onder de leiding van deken Sweerts, geholpen door Antoine Sweerts, Jean en Jacques Van Nerum, Jacques Dotremont en Schepers. Deze laatste nam de post van vrederechter aan op vraag van de deken om toch één sleutelpositie in handen van de aristocratie te houden.

De samenzweerders hielpen Mr. de deken in de uitoefening van zijn apostolaat, ondanks het verbod van de Franse autoriteiten.

Jacques Van Nerum en ook anderen hadden hun woonsten discreet opengesteld voor Mr. de deken om de huwelijksinzegeningen van de inwoners te verzorgen. Met de medewerking van de samenzweerders ging de genaamde Pierre Sweerts tot actie over en hakte de vrijheidsboom om. Jonge mannen als Ambroes en ook nog anderen verstopten zich in de hoeve van Jacques Dotremont om te ontsnappen aan de verplichte legerdienst. Jacques Van Nerum en Ant. Sweerts brachten ze 's nachts bij Dotremont, en vandaar maakten ze zich op om de rangen van de brigands te vervoegen.

Nogal wat jonge mensen van het dorp waren vrijgesteld van de verplichte legerdienst dankzij de tussenkomst van de Vrederechter.

Deken Sweerts, opgespoord voor vijandige daden tegenover de Republiek verstopte zich ook en vermomd heeft hij verder zijn priesterlijke taak uitgeoefend.

Jacques Van Nerum was griffier in de familieraad vanaf de stichting ervan en tegelijk onderdeken; hij volgde zijn broer Jean op als Deken in 1797 als Jacobus I.

Jacques Van Nerum was griffier in de familieraad vanaf de stichting ervan en tegelijk onderdeken; hij volgde zijn broer Jean op als Deken in 1797 als Jacobus I. Ter gelegenheid van de 25ste verjaardag, op het feest van S. Gorgonius in 1803, organiseerde hij in de tuin van zijn huis een groot feestmaal. Het jaar daarop werd, na een onderbreking van 10 jaar omwille van de revolutie, het familiefeest terug gevierd zoals voorheen. Een kapelletje van Sint-Cornelis, gezegend door deken Jean Sweerts werd opgehangen aan de St.-Madelonsboom. In 1808 werd de confrerie terug onder de wettelijke bescherming van de gemeente geplaatst. In het jaar van de nederlaag van keizer Napoleon daalde de familie af in de crypte om eer te betuigen aan hun voorvaderen.

Catherine Van Autgaerden stierf in 1823 en haar echtgenoot drie maanden later op 29 februari 1824 in de leeftijd van 76 jaar in zijn nieuw huis in de Nieuwstraat. Hij droeg een *'breloque'* (aan een horlogeketting) als een dierbare herinnering aan zijn moeder en de rozenkrans van

zijn vader. Vooraleer te sterven vroeg hij nogmaals aan zijn kinderen *'Ik heb jullie altijd liefdevol bejegend en de schoonheid van onze familie voorgehouden, vergeet nooit dat jullie tot een geslacht behoren van mannen die een grote rol hebben gespeeld; maak jullie nooit te schande door broedertwist en volg altijd de raad der ouderen.'* Zijn gekwartierd blazoen stond op de grafsteen in het ereperk van het kerkhof.

Notities over François Van Nerum en Catherine Lowet

Geboren in 1740 was hij landbouwer en brouwer en huwde hij met Catherine Lowet, verwant aan de familie Lowet de Wotrange van Hespen. Het is in deze streek dat mijn grootoom dikwijls op jacht ging samen met de heer Henry Lowet, echtgenoot van Marianne Sweerts, schoonzus van mijn tante Dorothée en tegelijk volle nicht van mijn twee grootvaders en van mijn grootoom François.

Tijdens een drijfjacht heeft François Van Nerum eens een groot hert achtervolgd. Hij slaagde er in het te doden en bij die gelegenheid werd hij uitgenodigd op het kasteel van baron 't Serclaes de Wommersom waar hij tot koning van de jacht werd uitgeroepen. De kop van het hert werd met stro opgevuld en als trofee opgehangen in zijn huis te Hoegaarden, *'op de beek'*. Als zeer gelovig man ging hij op een dag op bedevaart naar Luik, want de bliksem was ingeslagen op zijn boerderij en had een koe getroffen. Omdat hij ervan overtuigd was door een goddelijke straf te zijn getroffen gingom raad bij zijn oom pastoor Sweerts en hij beloofde hem de bedevaart.

In de familieraad was hij comptorist tot 1797 en daarna Onderdeken.

Uit zijn huwelijk werden geboren: Barbe in 1768, Henri in 1773, François in 1776, Jean-Baptiste in 1779, Catherine in 1782 en Elisabeth in 1786. François Van Nerum stierf op 18 december 1822. Vooraleer te sterven zei hij tot de zijnen: *'Weldra moet ik jullie verlaten, maar ik heb de grote troost dat jullie allen eensgezind zijn; leef zoals ik het jullie heb geleerd en voed jullie kinderen een voudig op en tegelijk ons geslacht waardig.'* Een talrijke menigte, waarbij verschillende brouwers waren op de uitvaart. Hij werd begraven op het ereperk van de belangrijke families van het dorp, niet ver van de ingang van het kerkhof, tussen rijkelijk versierde graven.

Notities over Henri Van Nerum en Marie Van Autgaerden.

Geboren in 1761 was hij brouwer en landbouwer zoals zijn vader en hij werd van 1808 tot 1812 de tweede burgemeester van Hoegaarden onder het bewind van Napoleon. Hij werd mijn voogd na het overlijden van mijn vader. Hij was de eerste inwoner van Hoegaarden die na de slag van Waterloo samen met zijn aangetrouwde kozijn, apotheker Pierre Evrard, zoon van dokter Evrard van Jodoigne, naar het slagveld is gereden. Ontelbare keren heeft mijn oom mij verteld over het bloed dat de grond kleurde en over de talloze gewonden die zij in de boerderijen hebben gezien, waar Evrard drie dagen lang de dokters geholpen heeft. Henri Van Nerum heeft van deze bloedige oorlog souvenirs meegebracht die hij aan zijn schoonbroer, burgemeester Ph. de Zangré gaf. Deze souvenirs werden tentoongesteld in het gemeentehuis en daarna aan het museum van Brussel geschonken. Henri Van Nerum trouwde in 1830 met Marie Van Autgaerden, dochter van de Republikein. Zij was er de oorzaak van dat Henri en Dokter Van Nerum ruzie maakten over de scheidingslijn tussen hun woonsten. De familieraad loste het dispuut op maar mijn tante Marie wou geen vrede nemen met de beslissing door onze confrerie genomen.

In 1809 volgde Henri Van Nerum mijn vader op als griffier van de raad en hij werd Onderdeken in 1822 en tenslotte tot Deken gekroond in 1824 als Henricus I. Bij deze gelegenheid schonk hij een herinneringsmedaille aan de familieleden.

Bij de 50ste verjaardag van onze gilde organiseerde hij samen met de gilden Dumont, Sweerts en Coenegras een groot bierfestival. Die dag werd ik officieel aangesteld om een

familiekroniek op te stellen. In 1838 was ik klaar met de memoires van de familie Van Nerum van Hoegaarden en het resultaat werd plechtig voorgesteld aan de vergadering. Die dag werden ook de archieven verdeeld tussen de verschillende griffiers, terwijl mijn oom een aantal codicils, gehecht aan het cartularium Sweerts dat bewaard werd door onze mombaarvader, overschreef en de markantste feiten vermeldde in de registers van de kerk.

In 1832 treurde de familie over de plotse dood van vier verwanten binnen een periode van zeven maanden. De raad organiseerde onder de leiding van Mijnheer Pastoor Charles Van Nerum van Gottechain een gebedsdag, dag waarbij onze mombaarvader Mijnheer Pastoor Sweerts ons zijn zegen gaf.

Henri Van Nerum overleed op 82-jarige leeftijd in 1844 en zijn echtgenote in 1869, zonder nakomelingen. Hun graf stond op een grafheuvel in het midden van het kerkhof achter de kerk.

Notities over Jean Henri Van Nerum en Elisabeth Sweerts

Geboren in 1765 werd hij brouwer en landbouwer te Hoegaarden. Het was een eenvoudige man, rechtlijnig, die geen hebzucht noch ambitie kende. Trouw aan de voorvaderlijke principes, aan zijn Godsgeloof en aan de familietradities, behoorde hij tot de generatie en de tijdsperiode die de revolutie had meegemaakt. Als goede echtgenoot maakte hij zijn vrouw, die hij in 1802 gehuwd had, gelukkig. Uit deze verbintenis werden volgende kinderen geboren: Elisabeth in 1800, Christine in 1802, Lambert in 1803, Servais in 1806, allen gestorven voor hun vijfde levensjaar, en ik-zelf Anne Elisabeth, geboren op 8 september 1808. Mijn vader stierf na zeven jaar huwelijk op 12 december 1809, 44 jaar oud en hij werd in de hoek van het kerkhof begraven. Op de plaats waar hij rust werd een bescheiden grafmonument met zijn naam en zijn leeftijd opgericht. Mijn moeder bracht mij elke zondag na de Hoogmis bij zijn graf om te bidden.

In de raad van de gulden lelie werd hij griffier in 1888 (**1788!**), functie die hij tot aan zijn dood heeft bekleed. Mijn moeder stamde uit de machtige familie Sweerts, die zo nauw verbonden met de onze, gedurende een lange periode te Hoegaarden een eersterangsrol speelde. Geboren in 1772 bracht zij haar meisjesjaren door op de boerderij van haar meter, getrouwd met Jacques Dotremont, die de cruysblockhoeve bewoonde.

In de tuin van deze hoeve staat nog altijd de *gloriette* waar godsdienstige en andere vergaderingen werden gehouden. De kamer was studieruimte voor de genieters van de studiebeurs Deken Henri Peeters zaliger, die deze studiebeurs stichtte voor de afstammelingen van zijn favoriete zuster. Het is ook in deze kamer dat mijn grootvader werd voorbereid om het notariaat van de Regentie op zich te nemen. Talloze beslissingen zijn in deze gloriette genomen.

Mijn dierbare moeder ging nooit weg uit de hoeve van J. Dotremont zaliger zonder mij de plaats te tonen waar de wieg van haar meter stond. Dikwijls sprak zij mij over deze *h(oeve)* waar Ambroes en andere inwoners, geholpen door de Deken Sweerts, zich verstopten voor de verplichte legerdienst.

Omdat mijn vader 15 maanden na mijn geboorte overleed kreeg ik van mijn dierbare moeder een christelijke opvoeding vol bewondering en respect voor mijn familie. Gevolg gevend aan een intens verlangen van mijn betreurde vader heeft ze mij de mooie geschiedenis verteld van onze twee families, die één hart vormden en waarvan ik de bekroning ben. Mijn moeder heeft mij een borduurwerkje nagelaten met de blazoenen van deze twee families.

Op 4 augustus 1830 ben ik getrouwd met Constant Vandertaelen, geboren te Leuven in 1803 en voortkomend uit de families Vandertaelen en Seny; met hem heb ik een kwart eeuw het leven geleid van echtgenote van een zakenman, gelukkig en welstellend. Mijn man schonk mij een zoon Henri, geboren op 5 maart 1832 en getrouwd met Blandine Coenegras in 1862.

Op 7 juli 1856 overleed mijn echtgenoot, 52 jaar en 11 maanden oud. Ik heb dan de functie

van greffier, in handen van Dokter Van Nerum, in de familieraad aanvaard, onder het Dekenschap van Joannes II. In samenwerking met Edouard Van Nerum heb ik in 1856 een clubje opgericht voor de kinderen van onze familie om hen de familiegeschiedenis bij te brengen. Dit clubje vergaderde bij mij thuis en had zijn eigen comité, waarvan de leden een eed aflegden.

In 1864 beviel mijn schoondochter van een zoon, maar zij stierven allebei bij de bevalling op 27 januari 1864. Mijn zoon Henri is dan bij mij komen wonen, maar hij werd op een pijnlijke manier aan het leven ontrukkt en stierf op 31 oktober 1873. Overmand van droefheid en omdat ik de laatste was van mijn geslacht besloot ik al mijn bezittingen aan de gemeente te schenken om een hospitaal voor de zieken en ouderlingen van onze gemeente op te richten.. Het testament werd geacteerd op 29 juli 1874 door notaris Swinnen te Tienen. Deze beslissing was het gevolg van een gebeurtenis die mij diep had geraakt. Toen mijn moeder op een dag terugkeerde van Aalst, waar zij een zieke was gaan verzorgen, zei ze me met tranen in de ogen *‘het is toch wel erg dat er in onze gemeente geen hospitaal is voor al deze sukkelaars. Na mij zal het aan jou zijn om ze te bezoeken en te verzorgen. God zal het je lonen.’* Door deze schenking heb ik voldaan aan de wil van mijn dierbare moeder die op 18 maart 1839 is overleden en niet ver van mijn vader werd begraven.

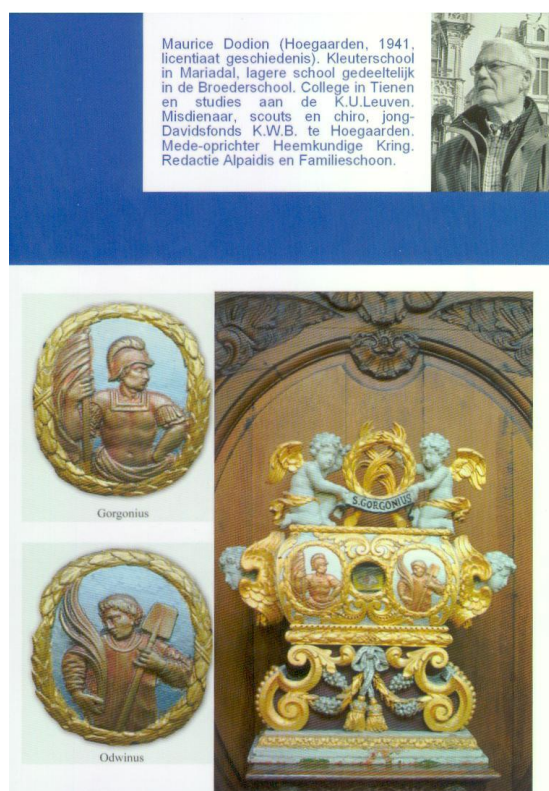
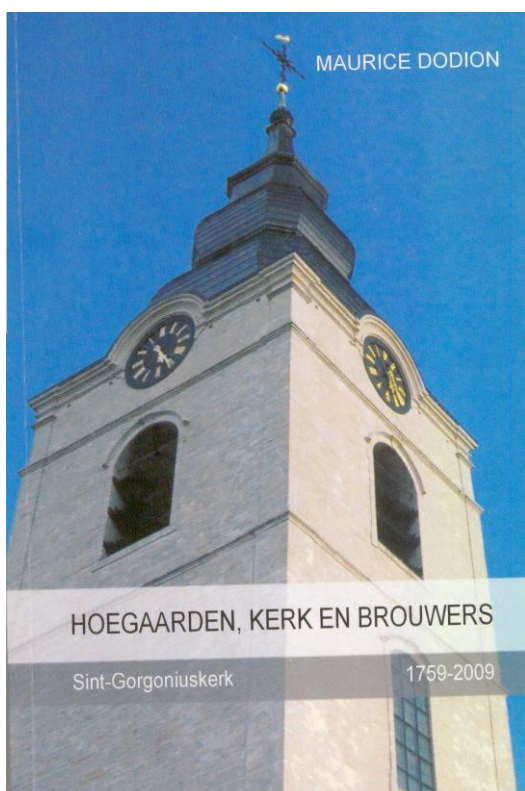
Haar laatste wens was: altijd respect te hebben voor de gevoeligheden van mijn vader, een voorbeeldig leven te leiden en goed te zijn voor de zieken en de oude mensen.’

Constant Vandertaelen en zijn echtgenote Elisabeth Van Nerum en hun woonst op de Tiensestraat, de schenking Vandertaelen-Van Nerum; hun grafmonument op het oude kerkhof

250 jaar geleden werd de huidige S. Gorgoniuskerk ingewijd, het was tijd om een boek te laten verschijnen over het prachtige bouwwerk, de inkleding en vooral ook over de mensen rond heel dat gebeuren tot nu toe (1759-2009)
De memoires van Elisabeth Van Nerum, in dit nummer hebben het ook over het grote aandeel dat onze families gehad hebben in deze verwezenlijking

252 p. en 207 afbeeldingen

te bestellen door overschrijving van 23 euro verzendingskosten in, op rekening
068-2515593-22
van '250 jaar kerk', Pastorijstraat 30, 3320 Hoegaarden
met vermelding naam en adres

De confrerie is door onze voorouders opgericht in 1741!
Tot nu is elke voorgaande generatie afgelost door de volgende
Meer dan de vorige jaren doen wij nu beroep op de jongeren toe te treden om de continuïteit van onze vereniging, die enig is in ons land, te verzekeren en veilig te stellen voor de komende generaties.

Confrerie- en gilderaden - Les fonctions et leurs titulaires chez les lignages

Ereraad

Hoofd-eredeken: Ere-ambassadeur Paul A. C. Taverniers, Klein Overlaar 28, 3320 Hoeg
Bijz. Eredeken: Eresenator Stef Goris, Medekersveld 5, 3300 Tienen (Kumtich)
Mombaarvader: Z.E.H. J. Vandervelpen, gewezen deken van de voormalige dekenij Hoeg
Princ. Protectieheer: Jean-Pierre Taverniers, burgemeester van Hoegaarden

Keurraad

Sweertshuys: G. Sweerts, Bley 42, 3320 Hoegaarden, 016/767076.
Leliehuys: E. Van Nerum, Kauterhof 7, 3320 Hoegaarden, 016/760832.
Hoebancxhuys: V. Claes, Anjelierenlaan 5, 3300 Tienen, 016/810517.

Kapittelraad

Proostheer: Z.E.H. Deken G. Hardiquet

Hoofdraad van de Confrerie

Hoofddeken: G. Sweerts.
Hoofdonderdeken: E. Van Nerum
Hoofdraadsheer: V. Claes.
Comptorist: A. Van Nerum, parklaan 5, 1860 Meise, 02/2694900.
Genealoog: M. Dodion, Lelielaan 34, 3191 Hever, 015/614324.
Griffier: E. Grooten, Residentie Beatrijs 169, 3300 Tienen, 016/817235
ceremoniem.-adv.: D. Beeckmans, Daniël Herreynslaan 87, 2610 Wilrijk, 03/8272880

Raad van de Sweerts-alliantie

Deken: G. Sweerts.
Onderdeken: H. Sweerts, Nerm 147, 3320 Hoegaarden.
Raadsheer: W. Sweerts, Leuvensestraat 19, 3290 Diest, 013/311081.
1e gezworene: B. Sweerts, Bley 19, 3320 Hoegaarden, 016/766693.
2e gezworene: J.P. Sweerts, Rue Grosse Boule 17, 1495 Villers-la-Ville, 071/878340.

Raad van de Gulden Lelie

Deken: Miel Van Nerum, Kouterhof 7, 3320 Hoegaarden
Onderdeken: A. Van Nerum, Gemeenteplaats 13, 3320 Hoegaarden, 016/767395
Raadsheer: A. Van Nerum, Meise
1e gezworene: W. Van Nerum, Bley 29, 3320 Hoegaarden, 016/766489
2e gezworene: J. Van Nerum, Rue des Combattants 8, 1320 Beauvechain

Raad Hoebancx-Struys-alliantie

Deken: V. Claes.
Onderdeken: J. 's Jegers, Burg. Voetslaan 28, 3990 Peer, 011/632504.
Raadsvrouw: H. Claes, Waaiberg 44/11, 3300 Tienen, 016/815383.
1e gezworene: J. Mineur-Claes, Hogenstraat 95, 3450 Geetbets, 011/58818

'Familieschoon' het tijdschrift van de Confrerie verschijnt sinds 1960
Alle inlichtingen/Tous renseignements: Dodion Maurice, Lelielaan 34, 3191 Hever
dodionm@hotmail.com
'Familieschoon' revue trimestrielle de la Confrérie des V Lignages de Hoegaarden

Lidgeld/Côtisation annuelle : 10 euro; te storten /à verser : 330-0544900-08